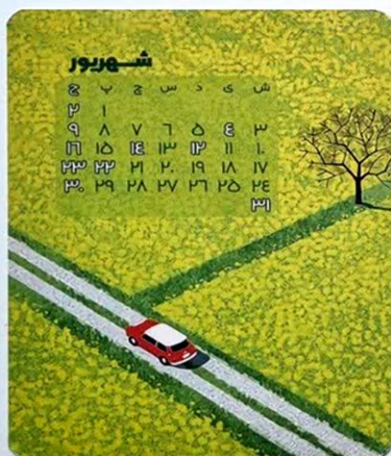

تقویم هفته

« ۲۶ مرداد ماه سالروز ورود آزادگان سرافراز به وطن »

روز ۲۶ مرداد سال ۱۳۶۹، میهن اسلامی شاهد حضور اولین گروه آزادگان سرافرازی بود که پس از سال‌ها اسارت در زندان‌ها و اسارتگاه‌های رژیم بعث عراق، قدم به خاک پاک میهن اسلامی خود گذاشتند. ستاد رسیدگی به امور آزادگان که در ۲۲ مرداد ۶۹ تشکیل شده بود، تبادل حدود ۵۰ هزار آزاده را با همین تعداد اسیر عراقی و با هماهنگی دستگاه‌های دیگر برعهده گرفت.

آزادگان، صبورتر از سنگ صبور و راضی‌ترین کسان به قضای الهی بودند. آنان سینه‌هایی فراخ‌تر از اقیانوس داشتند که از همه جا و همه کس بریده و به خدا پیوسته بودند. آزاده نامیده شدند، چون از قید نفس و نفسانیات رهایی یافته بودند.

روز ۲۶ مرداد ۱۳۶۹، میهن اسلامی شاهد حضور کبوتران سبکبالی بود که پس از سال‌ها زندان در اسارتگاه، قدم به خاک پاک میهن اسلامی خود می‌گذاشتند. قاصدک آزادی در چنین روزی پیام آورِ رهایی شده و این کبوتران از بند رسته به آغوش گرم ملت خود بازگشتند. میهن اسلامی، چراغانی بود و شرف و سروری وصف‌ناپذیر از حضور این رسولان انقلاب و جنگ، سراسر ایران را فراگرفته بود.

مقام معظم رهبری درباره آزادگان می‌فرمایند: یکی از چیزهایی که شما را، دل‌هایتان را زنده نگه می‌داشت، پر امید نگه می‌داشت، یاد آن چهره و روحیه‌ی پر صلابت امام عزیزمان بود. آن بزرگوار هم خیلی به یاد اسرا بودند. حال پدری را که فرزندانش به این شکل از او دور شده باشند، راحت می‌شود فهمید. مسأله اسارت طولانی این ملت به نوبه خود امتحان دیگری بود که ملت ما با موفقیت آن را به انجام رسانده و اسرای ما همانند ملت ایران از خود آزاد مردی نشان دادند و سرانجام با موفقیت و سرافرازی به وطن بازگشتند. شما در دوران اسارت، شرایط سختی را گذراندید، اما در عین حال با حفظ دین و اعتقادات و دلبستگی خود به اسلام، امام و انقلاب موجب افتخار و آبرومندی ملت خود در برابر دشمن شدید.

« ۲۸ مرداد ماه کودتای آمریکا برای بازگرداندن شاه »

آمریکا تا پیش از دهه ۳۰ نقش و جایگاه چندانی در سیاست داخلی و خارجی ایران نداشت و به‌عنوان یک قدرت استکباری و مداخله‌گر در کشور ما شناخته نمی‌شد، اما روزهای پایانی مردادماه ۱۳۳۲ با همکاری انگلیس در مردادماه کودتا را رهبری کرد. هفت دهه از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ می‌گذرد. هر چند طرح نخست کودتا در ۲۵ مرداد ۱۳۳۲ با شکست روبه‌رو شد، اما عملیات دیگری برای اجرای یک کودتای تازه آغاز شد و

سرانجام در غروب ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، کودتای آمریکا انگلیسی به وقوع پیوست و دولت محمد مصدق سقوط کرد.

طرح و نقشه‌ای براندازانه که با برنامه‌ریزی و حمایت مالی، هدایت سازمان اطلاعات بریتانیا، سازمان سیا و با همراهی ارتش رژیم شاهنشاهی پهلوی و با کمک حامیان شاه، پشتیبانی مخالفان مصدق با هدف سرنگونی دولت قانونی مصدق در سال ۱۳۳۲ انجام گرفت.

کودتایی که در آن گروهی از مأموران مخفی سازمان سیا با شماری از افراد در داخل ایران همکاری کردند تا محمد مصدق، نخست‌وزیر وقت ایران را سرنگون و ژنرال بازنشسته فضل‌الله زاهدی را جانشین او کنند. به این ترتیب یک حکومت دیکتاتوری تشکیل شد که ۲۵ سال تداوم داشت و دوران سیاه پهلوی را رقم زد.

دسیسه انگلیسی آمریکایی

نوشته‌اند که انگلیس به منظور بازگرداندن وضعیت گذشته و انحصاری خود بر نفت سرشار ایران، اقدام به «تحریم خرید نفت از ایران، تعقیب قضائی خرید از ایران، فراهم کردن اسباب کودتا، جلب عملیات با همکاری ایالات متحده و کاهش پایگاه مردمی دولت مصدق» کرد.

جک استراو که بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ میلادی وزیر خارجه انگلستان بود، با اشاره به سند مهمی که دانالد ویلبر از مهره‌های اصلی کودتا ارائه داده و نقشه جامع لندن برای کودتا را هم ضمیمه پرونده کرده است، اشاره کرده و درباره هزینه‌های کودتا می‌نویسد: «نقشه ساده و سراسری بود که خشونت و خونسردی شگفت‌آوری را کنار هم نشانده بود. در آغاز برآورد کرده بود که این کودتا حدود ۲۸۵ هزار دلار خرج بر می‌دارد که ۱۴۷ هزار و ۵۰۰ دلار را آمریکا می‌پرداخت و ۱۳۷ هزار دلار را sis انگلستان. جدای این، بودجه‌ای یک میلیون دلاری برای حمایت پشت پرده از دولت جایگزین تدارک دیده بودند که قرار بود به فضل‌الله زاهدی سپرده شود.

ضمن اینکه هفتگی مبلغ یک میلیون ریال، حدود ۱۱ هزار دلار آن روز به دست عواملی برسد که با آن حمایت مجلسیون را بگیرند و آن‌ها را با خود همراه کنند. یک مبلغ پنج میلیون دلار نیز برای اینکه به محض پیروزی کودتا به نخست‌وزیر تازه پرداخت شود و او را در اداره کشور کمک کند.»

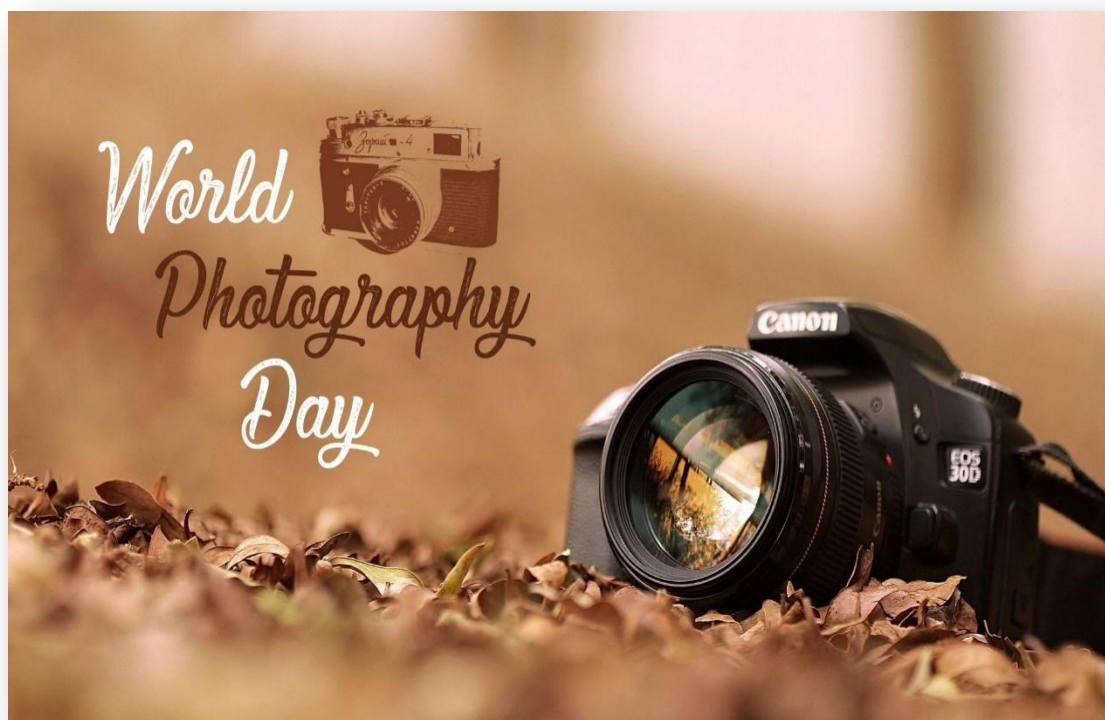
عقب‌گرد در توسعه سیاسی

سال‌ها پس از وقوع کودتای ۲۸ مرداد ۲۳، «مادلین آلبرایت» وزیر امور خارجه وقت آمریکا در ضمن یک سخنرانی دخالت کشورش را در کودتا به صورت رسمی تأیید کرده و گفته بود: ایالات متحده در سال ۱۹۵۳ نقش برجسته‌ای در سازماندهی براندازی نخست‌وزیر مردمی ایران، محمد مصدق، بر عهده داشت. دولت آیزنهاور اعتقاد داشت که این اقدام به دلایل راهبردی قابل توجیه است، اما کودتا آشکارا موجب یک عقب‌گرد در امر توسعه سیاسی ایران شد. اکنون درک آن آسان است که چرا بسیاری از ایرانیان همچنان از این مداخله آمریکا در امور داخلیشان برآشفته‌اند. به اعتقاد شماری از صاحب‌نظران، دولت مصدق از منظر تاریخ‌نگاری، بیشتر بر پایه اشتباه‌ها و کوتاهی‌های خود سرنگون شد و دخالت خارجی وقتی توانست محقق شود که دولت به‌ویژه در نیمه دوم خود به متحدان بانفوذ و مقتدر مذهبی اولیه خود و عموم مردم طرفدار آن پشت کرد و با نزدیک شدن تدریجی به نیروهای چپ، راه خودسری در پیش گرفت. برخی نیز مدعی هستند در واقع با رد فرمان شاه، این مصدق بود که کودتا کرد و شاه برای حفظ جان خود ناگزیر از فرار شد و دولت از ۲۵ تا ۲۸ مرداد کودتا کرد و ۲۸ مرداد یک ضد کودتا برای بازگرداندن حکومت قانون و نجات کشور از دست کمونیست‌ها و سرکشی توده‌ای‌ها بود. در واقع این همان اتهامی است که محمد مصدق را به خاطر آن محاکمه و سپس به احمدآباد تبعید کردند و تا پایان عمر در حصر گذاشتند و دوست و همراه او یعنی فاطمی را به همین اتهام اعدام کردند.

یکی از شناخته‌شده‌ترین پژوهشگران در زمینه کودتای ۲۸ مرداد، مارک گازیوروسکی و در کتاب خود با عنوان «مصدق و کودتا در تهران» می‌نویسد: سازمان سیا با کمک محدود انگلستان، به طراحی و کمک مالی و هدایت کودتا پرداخت. آنها زاهدی را به عنوان رهبر ظاهری کودتا انتخاب کردند و شاه را متقاعد ساختند، زاهدی را بپذیرد و از کودتا حمایت کند.

ثریا اسفندیاری هم در کتاب خاطرات خود نوشته است: «در رم رضاشاه به من گفت باید صرفه‌جویی کنیم، چون به اندازه کافی پول برای خرید مزرعه در آمریکا هم نداریم.» همین موضوع نشان می‌دهد شاه بعد از فرار در ۲۶ مردادماه آماده تشکیل زندگی تازه‌ای همراه ثریا در آمریکا بوده است و سلطنت را در واقع تمام شده می‌دانسته و همین که جان خود را نجات داده بود، راضی بود.

برخی صاحب نظران هم گفته‌اند ممکن است گفته شود مصدق با رد فرمان عزل، کودتا کرد ولی با این فرض نادرست هم باز سلطنت شاه تمام شده بود. چندان که فاطمی درخواست اعلام جمهوری می‌کند و مصدق نمی‌پذیرد و می‌گوید من قرآن مُهر کرده‌ام که به سلطنت وفادار باشم و شورای سلطنت تشکیل می‌دهد. به این اعتبار سلطنت آغاز شده در بیست و پنجم شهریور ۱۳۲۰ در بیست و پنجم مرداد ۱۳۳۲ به پایان می‌رسد و در آن چهار روز، ایران شاه نداشت. در سفارت ایران در رُم نیز کارمندان حاضر به سرویس‌دهی به او نمی‌شوند و تنها یک نفر ریسک می‌کند و اتومبیل خود را در اختیار وی قرار می‌دهد و بعد البته صدها برابر پاداش می‌گیرد. سرجمع نوشتار مذکور باید باز هم یادآور شد که اعتماد به انگلیس و آمریکا، اعتمادی سوخته و اشتباه است. اشتباهی که مصدق کرد و چوبش را خورد و شاید سال‌ها در تبعید به آن فکر کرد.

« ۲۸ مرداد ماه روز جهانی عکاسی (19 August) »

در دنیایی که همه چیز خیلی زود فراموش می‌شود، عکس‌ها سندی هستند که با ثبت یک لحظه، راوی تاریخ می‌شوند. لحظه کوتاهی که در قاب کوچک عکاس‌ها ثبت می‌شود، آن قدر قدرتمند است که می‌تواند خشم، زیبایی، ظلم، امید و اندوه نهفته در دورن خود را به چشم‌هایی که نظاره‌گر آن هستند، منتقل کند.

۱۹ آگوست برابر با ۲۸ مرداد در تقویم بسیاری از کشورهای جهان بعنوان روز جهانی عکاسی نامگذاری شده است. عکاسی یعنی ثبت و ایجاد یک تصویر. عکاسی دارای سه جنبه علمی، صنعتی و هنری است.

و به عنوان یک پدیده علمی متولد شد، به شکل یک صنعت گسترش یافت و به عنوان هنر تثبیت شد. عکاسی توسط یک فرد کشف و تکمیل نشده است، بلکه نتیجه تلاش بسیاری از افراد در زمینه های مختلف و اکتشافات و نوآوری های آنان در طول تاریخ است.

قدیمی ترین عکس ثبت شده در تاریخ عکاسی، تصویری است که نیسفور نیپس فرانسوی در سال ۱۸۲۶ با فرایندی که خود آن را هلیوگرافی نامید از چشم انداز پنجره اتاقش گرفت. چند سال بعد یک فرانسوی دیگر به نام لوئی داگر در سال ۱۸۳۷ به فناوری ای دست یافت که تصویری مثبت، مستقیم و پایدار بر صفحه ی نقره اندود ثبت می کرد.

او فناوری خود را داگروتیپ نامید که در تاریخ عکاسی بعنوان نخستین شیوه ی عملی ثبت تصویر شناخته می شود.

در ژانویه ۱۸۳۹ آکادمی علوم فرانسه داگروتیپ را بعنوان یک اختراع فنی به ثبت رساند. ولی چند ماه بعد دولت فرانسه که به اهمیت این اختراع پی برده بود با تخصیص مقرری ماهانه برای داگر و شریکش، که فرزند نیپس بود، از آنان خواست که در یک گردهمایی در پاریس در ۱۹ آگوست ۱۸۳۹ جزئیات فنی داگروتیپ و چگونگی کارکرد این فرایند را برای عموم شرح دهند. دولت فرانسه، در آن روز، اختراع جدید یعنی «عکاسی» را بعنوان هدیه ای رایگان به تمام جهان اعلام نمود و این نخستین رونمایی عکاسی برای عموم مردم بود؛ یعنی نقطه ی آغاز رشد این فن و هنر در جهان.

نخستین دستگاه عکاسی داگروتیپ، به درخواست محمدشاه قاجار از کشورهای روسیه و انگلیس به ایران وارد شد. دستگاه عکاسی روسیه که توسط تزار روس، هدیه داده شده بود، زودتر رسید و در اواخر آذر ۱۲۲۱ نخستین عکس ها در ایران ثبت شد.

در سال ۱۸۳۹ شیمیدان انگلیسی، جان هرشل با استفاده از سدیم تیو سولفات، روشی را برای تهیه نسخه نگاتیو روی شیشه ابداع کرد که به مرور جایگزین نگاتیوهای کاغذی شد. تئوری عکس رنگی سه رنگ، توسط جیمز کلرک ماکسول، فیزیکدان انگلیسی در سال ۱۸۵۵ پیشنهاد شد و نخستین عکس رنگی در سال ۱۸۶۱ به ثبت رسید. در سال ۱۸۷۱ ریچارد مادوکس، فیزیکدان و عکاس انگلیسی با ابداع فیلم عکاسی ژلاتینی، زمان عکاسی را کوتاه کرد و جابه جایی فیلم های عکاسی را راحت نمود و این نقطه عطفی در تاریخ عکاسی محسوب می شود.

از آن زمان به بعد علم عکاسی دستخوش تغییرات زیادی شد تا اینکه اولین تصویر دیجیتال در سال ۱۹۵۷ میلادی ثبت گردید؛ تقریباً ۲۰ سال بعد از آنکه راسل ای. کریش مهندس شرکت کوداک موفق شده بود اولین دوربین دیجیتال را اختراع کند. راسل اولین عکس دیجیتال را به پسر خود اختصاص داد و بدین ترتیب تصویر رنگی او با رزولوشن ۱۷۶ در ۱۷۶ پیکسل جاودانه شد.

با گذر زمان عکاسی و فیلمبرداری و ثبت تصاویر در حوزه های مختلف مخصوصاً هنر پیشرفت زیادی کرده اند و شاخه های مختلفی با نام های مختلف دارند. این شاخه ها هر کدام ویژگی های محیطی و یا ابزار خاص خود را دارد.

« ۳۰ مرداد ماه شهادت امام حسن عسکری (ع) و آغاز امامت امام زمان (عج) »

در تاریخ، لحظه هایی وجود دارد که پایان و آغاز در یک نقطه به هم می رسند؛ لحظه ای که اندوه رفتن، با مسئولیت ماندن درهم می آمیزد و صفحه ای بسته می شود تا فصلی تازه آغاز شود. هشتم ربیع الاول سال ۲۶۰ هجری قمری، یکی از همین لحظه های سرنوشت ساز در تاریخ تشیع است؛ روزی که امام حسن عسکری (ع) به شهادت رسید و امامت به فرزند گرامی ایشان، حضرت مهدی (عج)، رسید.

زندگی امام حسن عسکری(ع) در روزگاری گذشت که دستگاه خلافت عباسی، بیش از پیش از نفوذ معنوی و اجتماعی امامان شیعه بیمناک بود. اقامت اجباری در سامرا و محدودیت‌های فراوان، تنها بخشی از شرایط دشواری بود که آن حضرت با آن روبه‌رو شد. با این همه، فشار سیاسی نتوانست ارتباط معنوی امام با پیروانش را از میان ببرد. در آن فضای بسته، هدایت همچنان ادامه داشت؛ گاه در قالب نامه‌ای، گاه در سخنی کوتاه و گاه در تربیت انسان‌هایی که بتوانند پیام امامت را به نسل‌های پس از خود منتقل کنند.

شاید یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دوران امام حسن عسکری(ع)، قرار گرفتن جامعه شیعه در آستانه یک تحول بزرگ بود. مسئله غیبت امام دوازدهم، برای بسیاری از شیعیان موضوعی تازه و ناشناخته به شمار می‌رفت و از همین رو، آن حضرت با شیوه‌های گوناگون، پیروان خود را برای دوره‌ای آماده می‌کرد که دسترسی مستقیم به امام برای آنان ممکن نبود. این آمادگی، بخشی از میراث ماندگار امام حسن عسکری(ع) برای آینده تشیع بود.

با شهادت آن حضرت، اندوهی سنگین بر دل شیعیان نشست؛ اما در همان روز، مسئولیتی بزرگ بر دوش امامی قرار گرفت که هنوز در سنین کودکی بود. امامت حضرت مهدی(عج)، آغاز دوره‌ای شد که مفهوم انتظار را به یکی از عمیق‌ترین مفاهیم اعتقادی و فرهنگی شیعه تبدیل کرد؛ انتظاری که قرار نبود به سکون و بی‌عملی معنا شود، بلکه می‌توانست انسان را به حفظ ایمان، مسئولیت‌پذیری، اصلاح خویش و امید به آینده‌ای عادلانه فرا بخواند.

در فرهنگ شیعه، غیبت به معنای غیاب حقیقت نیست. امام در پس پرده غیبت است، اما آرمان عدالت، حقیقت‌جویی و کرامت انسانی همچنان پیش روی انسان قرار دارد. انتظار، اگر از معنای اصیل خود فاصله نگیرد، چشم دوختن منفعلانه به آینده نیست؛ نوعی آمادگی برای آینده‌ای است که در آن عدالت، بر ظلم غلبه خواهد کرد. از همین منظر، منتظر واقعی تنها کسی نیست که آمدن را انتظار می‌کشد؛ کسی است که خود را برای روزی که باید در کنار حقیقت بایستد، آماده می‌کند.

شهادت امام حسن عسکری(ع) و آغاز امامت حضرت ولی‌عصر(عج)، از این جهت نیز در تاریخ تشیع اهمیت دارد که میان دو مفهوم «میراث» و «آینده» پیوندی عمیق ایجاد می‌کند. امام یازدهم، میراث امامت را در روزگاری دشوار حفظ کرد و آن را به فرزندی سپرد که بنا بود قرن‌ها بعد نیز امید به عدالت را در دل مؤمنان زنده نگه دارد. از این منظر، تاریخ

امامت تنها مجموعه‌ای از رخدادهای گذشته نیست؛ زنجیره‌ای پیوسته است که هر حلقه آن، انسان را به مسئولیتی تازه فرا می‌خواند.

امروز، یاد امام حسن عسکری(ع) تنها یادآور غربت و مظلومیت امامی بزرگوار نیست؛ یادآور استقامت در روزگاری است که قدرت سیاسی می‌کوشید صدای حقیقت را محدود کند. و یاد آغاز امامت حضرت مهدی(عج)، تنها روایت آغاز یک امامت نیست؛ یادآور امیدی است که قرن‌ها در دل شیعیان زنده مانده و وعده جهانی را به تصویر می‌کشد که در آن عدالت، جایگزین ستم و کرامت انسان، محور زندگی اجتماعی خواهد بود.

میان شهادت امام حسن عسکری(ع) و آغاز امامت حضرت ولی‌عصر(عج)، فاصله‌ای از جنس پایان و آغاز نیست؛ این دو، دو سوی یک حقیقت‌اند. چراغی خاموش می‌شود و چراغی دیگر در دست امامی تازه قرار می‌گیرد؛ تا مسیر هدایت ادامه یابد و امید، در طول قرن‌ها از نسلی به نسل دیگر منتقل شود.

درود بر امامی که در غربت سامرا، استوار ماند و میراث امامت را پاس داشت؛ و درود بر حجت خدا، حضرت ولی‌عصر(عج)، که یاد و انتظارش قرن‌هاست در جان مؤمنان زنده است.

« ۳۰ مرداد ماه روز بزرگداشت علامه مجلسی »

در تقویم روزشمار ایران روز ۳۰ مرداد ماه به نام روز بزرگداشت علامه مجلسی نام‌گذاری شده‌است. علامه محمدباقر مجلسی، پسر سوم ملا محمدتقی مجلسی و نوه مقصودعلی مجلسی، معروف به علامه مجلسی و مجلسی ثانی، از بزرگ‌ترین و معروف‌ترین علمای تشیع عهد صفویه در ماه مبارک رمضان سال ۱۰۳۷ هجری قمری در دارالسلطنه شهر اصفهان دیده به جهان گشود. پدرش از شاگردان شیخ بهایی در علوم اسلامی از بزرگان روزگار خود به شمار می‌رفت و مادرش دختر صدرالدین محمد عاشوری بود. پدر بزرگ علامه، ملا مقصود، از دانشمندان با تقوا و از مروجین مذهب تشیع بود و به خاطر کلام زیبا و اشعار دلنشین در محافل و مجالس به «مجلسی» لقب گرفت. وی در خاندانی رشد یافت که از نیمه قرن پنجم هجری به مذهب تشیع روی آورد و در قرن دهم و یازدهم از دانشمندان معروف زمان خود بود.

وی در زمان کوتاهی فقه و کلام و اصول را ابتدا از پدرش فرا گرفت و در سیزده سالگی از ملاصدرا، اجازه روایت گرفت. و نزد علامه حسنعلی شوشتری، امیرمحمد مؤمن استرآبادی، میرزای جزایری، شیخ حر عاملی، ملا محسن استرآبادی، حسین خوانساری، ملا محسن فیض کاشانی، ملا صالح مازندرانی، تحصیل کرد.

علامه مجلسی یا مجلسی ثانی، فقیه شیعه اخباری دوران شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی و مؤلف بحارالانوار است. او اولین عالمی است که به‌طور گسترده اقدام به نوشتن به زبان فارسی کرد و به این وسیله فاصله بین زبان فقها و توده‌ها را پر کرد و آثار او بیشترین نفوذ را در جامعه ایران داشتند. عبدالعزیز دهلوی در زمان مجلسی معتقد بود شیعه را باید مذهب مجلسی دانست.

علامه مجلسی تصوف را از شیعه جدا کرد و عقل‌گرایی فلسفی را از تشیع تا حدود زیادی زدود. مجلسی در برخورد با اصولیون و اخباریون راهی میانه برگزید. وی در پاسخ پرسش‌کنندگان خود نوشت که «مسلك فقير در اين باب بين و وسط» است. وی مانند دیگر فقهای سلف معتقد بود حکومت در صورت رعایت عدالت و رأفت، مشروع است و در صورت دور شدن از عدالت، مقبولیت آن مخدوش می‌شود. او در عین همکاری با حاکمان به نصیحت آن‌ها پرداخت. در «عین الحیاه» فصلی را به احوال سلاطین و معاشرت نمودن با ایشان و عدل و جودشان اختصاص داد. در سال ۱۶۸۷ میلادی شاه سلطان حسین صفوی او را بعنوان شیخ الاسلام برگزید و به او اختیار تام برای انجام تغییراتی داد.

« ۳۰ مرداد ماه روز جهانی مسجد »

مساجد بارزترین عنصر تبلور اسلام در معماری هستند و شاید مهم‌ترین نماد دین مبین اسلام نیز به شمار بروند. به همین دلیل نیاز بود تا روزی را به نام روز جهانی مسجد و هفته‌ای را برای اهمیت دادن به این بنای مهم فرهنگی، عبادی اختصاص دهند. مسجد، محل گردهمایی مسلمانان و تجلی‌گاه پرشکوه انسجام و یک پارچگی ملت مسلمان است. مسجد، حافظ سلامت دین و جامعه است و نمایش وحدت و همدلی نمازگزاران، بقای اسلام را تضمین می‌کند.

به پیشنهاد سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و با تصویب وزیران امور خارجه کشورهای اسلامی در اجلاس تهران، روز جهانی مسجد، در ۲۱ اوت برابر با ۳۰ مرداد ماه، همزمان با سالگرد آتش زدن مسجدالاقصی، نخستین قبله مسلمین جهان، توسط رژیم صهیونیستی اسرائیل، برگزار می‌شود.

در این اجلاس از کشورهای عضو خواسته شد با هدف ارج نهادن به نقش مساجد و صیانت از آن‌ها به عنوان مکان‌های مقدس، در گرمی داشت این روز تلاش کنند.

هدف از نام گذاری روزی به نام روز جهانی مسجد، ارائه الگوی مناسب برای بزرگداشت روز مسجد، تبیین مطالبات و نیازهای مسجد، مرور وضعیت گذشته و حال مساجد، بررسی نقش مساجد در تعامل بین دین و دولت و نیز معرفی و قدردانی از ائمه جماعات موفق است. هم چنین در این روز، تبیین قداست و عظمت مسجد، تکریم نیروهای فعال در مساجد، توجه به آبادانی معنوی و فیزیکی مساجد، تلاش برای بهبود محتوای فرهنگی مساجد و ایجاد هماهنگی بین متولیان دینی مکان های شریف نیز مورد توجه قرار می گیرد. یک جریان مسیحی صهیونیستی در آمریکا شکل گرفته که اعتقاد دارد ویرانی مسجد الاقصی و ساخت معبد سوم سلیمان شرط ظهور حضرت مسیح(ع) است و الا ظهور نمی کند. بر پایه این اعتقاد، ۵۵ سال پیش در چنین روزی، یعنی بیست و یکم اوت سال ۱۹۶۹ میلادی (۳۰ مرداد ۱۳۴۸)، مسجد الاقصی قبله اول مسلمانان جهان توسط صهیونیست ها به آتش کشیده شد و در اثر این آتش سوزی، به این مکان مقدس و تاریخی، آسیب های زیادی وارد شد. رژیم صهیونیستی آتش سوزی مسجد الاقصی را ابتدا نقص سیستم برقی اعلام کرد ولی بعد از اعلام نظر کارشناسی آتش نشانی و اداره برق، آتش سوزی را به یک جهانگرد استرالیایی نسبت داد و پس از دستگیری این جهانگرد و تشکیل یک دادگاه نمایشی در تل آویو، این صهیونیست را بیمار روانی معرفی و او را آزاد کرد.

مردم در کشورهای اسلامی، بدون توجه به تبلیغات رژیم اشغالگر قدس و حامیان غربی آن، تظاهرات گسترده ای علیه این اقدام رژیم صهیونیستی برپا کردند. آتش زدن مسجد الاقصی توسط صهیونیست ها موجب شد دولت های اسلامی برای مقابله با خطرهایی که جهان اسلام و مقدسات اسلامی را تهدید می کند، «سازمان کنفرانس اسلامی» را تشکیل دهند.

مسجد الاقصی در اسلام، دومین مسجد به شمار می آید و از نظر درجه اهمیت، پس از مسجد الحرام قرار می گیرد. از آنجا که مسجد الاقصی قبله اول مسلمانان بوده، نزد آنان از جایگاهی والا برخوردار است؛ واقعه معراج پیامبر گرامی اسلام(ص) و نمازگزاردن دیگر پیامبران به امامت ایشان در مسجد الاقصی موجب شده تا محبوبیت این مکان مقدس نزد مسلمانان دوچندان شود. هر دین و آیینی نمادها و نشانه هایی دارد؛ اسلام که آخرین دین آسمانی است، از میان نمادها و شعائر ظاهری و مکانی، به جایگاه مسجد و احکام آن بسیار اهمیت داده است به طوریکه رهبر معظم انقلاب در این باره می فرمایند: در مسجد تراز اسلامی، شور و بهجت عبادت خالص با نشاط زندگی پاک و خردمندانه و سالم، در هم می آمیزد و فرد و جامعه را به تراز اسلامی آن نزدیک می کند.

« ۳۱ مرداد ماه روز صنعت دفاعی »

سال ۱۳۸۹ بود که با پیشنهاد وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و موافقت فرماندهی معظم کل قوا و همچنین تصویب شورای فرهنگی عمومی کشور، این روز در تقویم رسمی کشور ثبت شد. وزارت دفاع و صنعت دفاعی به عنوان یک دستگاه اجرایی و دولتی و از سوی دیگر در سلسله مراتب فرماندهی معظم کل قوا (مدظله العالی) وظیفه دارد در مقام یکی از سازمان های عمده نیروهای مسلح پاسخگوی مطالبات فرماندهی کل قوا باشد که در این راه توفیقات زیادی کسب کرده است. وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح طی این سال ها با به کارگیری متخصصان زبده و متعهد در صنعت دفاعی کشور نقش بسزایی در روند رشد و تعالی جمهوری اسلامی ایران و خلق قدرت بازدارندگی در شرایط تهدید داشته است و با همکاری و استفاده از شرکت های دانش بنیان در جهت تامین نیازها و خودکفایی نیروهای مسلح و همچنین بومی سازی فناوری های نظامی و دفاعی گام برداشته است. متخصصان صنعت دفاعی کشور با تولید فناوری های قدرتمند دفاعی بازدارنده در عرصه های مختلف زمینی، دریایی، هوایی، فضایی و سایبری از جمله موشکی، پدافند هوایی، پهپادی، شناوری، سایبری و رزم نوین توانسته اند ساختاری هوشمند، مدرن و کارآمد را در حوزه دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح حاکم کنند.